

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXI.

Vydána dne 3. března 1919.

Obsah: (Čís. 97.—109.) 97. Zákon o celním území a vybírání cla. — 98. Zákon o státním bytovém fondu. — 99. Nařízení, jímž se mění § 20 průvodního nařízení k zákonu o celní sazbě ze dne 21. února 1906, z. ř. č. 22. — 100. Nařízení o dovozních a vývozních syndikátech. — 101. Nařízení o odborových sdruženích cenových. — 102. Nařízení, týkající se organizací obchodnictva pro válečné a přechodné hospodářství. — 103. Nařízení o přípustných hranicích stupňovitosti pивní mladinky. — 104. Nařízení o zákazu výroby pивní náhražky. — 105. Nařízení o cestování do území republiky československé. — 106. Nařízení o mimořádných příplatech k drahotným přídávkům pro státní zřizence činné i ve výslužbě a pro jejich pozůstalé. — 107. Nařízení o přídávcech k adjutu praktikantů. — 108. Nařízení o obmezení výpovědi určitých služebních poměrů. — 109. Nařízení, jímž se zrušuje loterie číselná a ponechává jen loterie třídní.

Čís. 97.

Zákon ze dne 20. února 1919 o celním území a vybírání cla.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Území československého státu tvoří samostatné území celní. Pro toto celní území stanoví se výhradně právo státu československého vybírat celní dávky a podrobovat zboží dovážené, vyvážené a provážené celnímu řízení.

§ 2.

Pro toto celní území platí až nadále dosavadní předpisy o celním řízení, vyjma § 65 celního řádu z 11. července 1835, a až do uzavření obchodních smluv autonomní celní tarif z 13. února 1906, z. ř. č. 20.

§ 3.

Ministr financí může v dohodě s ministrem obchodu a zemědělství pro určité druhy zboží nezbytně potřebného clo dočasně snížit nebo i zrušit.

§ 4.

Ministr financí může v dohodě s ministrem obchodu a zemědělství stanoviti, že pro určité druhy zboží platné celní sazby, celní přírázky a vážné, znějící na koruny, znítí mají nadále stejnou částkou na franky měny francouzské.

Clu na franky znějící mohou býti placena též korunami naší měny nebo penězi cizí některé měny připuštěné nařízením ministra financí, avšak podle kursu, který stanoví ministr financí.

§ 5.

Jakým způsobem jest zapravovati clo ve francích při částkách menších, nežli na které zní

nejnižší bankovky měny francouzské, stanoví ministr financí zvláštním nařízením.

§ 6.

Tímto zmocněním mění se čl. XVII. zákona o celním tarifu z 13. února 1906, z. ř. č. 20, o placení cel zákonnými platidly korunové měny pro případy, které se určí nařízením podle tohoto zmocnění.

§ 7.

Zákon tento nabude účinností pátý den po vyhlášení.

§ 8.

Ministru financí se ukládá, aby provedl tento zákon v dohodě s ministrem obchodu a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 98.

Zákon ze dne 20. února 1919 o státním bytovém fondu.

Z usnesení Národního shromáždění vydávají se tyto předpisy:

§ 1.

Na podporu staveb s malými byty pro nezámožné zřizuje se státní bytový fond a příkazuje se mu částka 5.000.000 K.

Do státních rozpočtů na budoucí léta bude se každoročně zařadovati pro státní bytový fond částka nejméně 2.000.000 K, až fond dosáhne 25.000.000 K.

Státní bytový fond spravuje ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem financí.

§ 2.

Státní bytový fond přejímá práva a povinnosti Státního bytového fondu pro péči o malé byty, zřízeného zákonem ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, pokud se týkají nemovitostí ve státu československém.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 3 zákona ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, o zřízení fondu pro péči bytovou se zrušují.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 5.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru sociální péče v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Winter v. r.

Čís. 99.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. února 1919,

jímž se mění § 20 průvodního nařízení k zákonu o celní sazbě ze dne 21. února 1906, z. ř. č. 22.

Nařízením ministrů financí, obchodu a orby ze dne 24. února 1916, z. ř. č. 50, jakož i nařízením ministra financí ze dne 24. února 1916, z. ř. č. 51, se zrušují.

Předposlední odstavec § 20 průvodního nařízení k zákonu o celní sazbě bude zníti: „Výše míry úrokové z uvěřených celních poplatků bude zvláštním nařízením stanovena a vyhlášena. Až na další stanoví se míra úroková 2%“.

Původní znění článku XVIII., odst. 3/c zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, z. ř. č. 20, se tímto obnovuje.

Nařízení toto nabývá platnosti dne 1. března 1919.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Staněk v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Stránský v. r.

Habrman v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Soukup v. r.

Prášek v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. 100.

Nařízení vlády republiky československé ze dne 26. února 1919

o dovozních a vývozních syndikátech.

§ 1.

Za účelem zabezpečení průmyslu surovinami a současně za účelem vybudování zahraničního obchodu československé republiky jest ministr obchodu v průmyslových oborech, kde pro to jsou předpoklady, zmocněn zříditi syndikáty.

§ 2.

Příslušníky syndikátů jsou veškeré firmy zapsané v obchodním rejstříku, které provozují obchod nebo průmysl v obor syndikátu spadající. Úkoly syndikátů exportních mohou býti pověřeny společnosti, družstva anebo komise již existující, podrobí-li se kontrolním předpisům níže uvedeným. V případech pochybných rozhoduje o členství syndikátu ministr obchodu s konečnou platností.

§ 3.

Syndikát je právnická osoba. Jeho vedení přísluší představenstvu, které jmenuje ministr obchodu, po př. ve srozumění s příslušnými ministerstvy odbornými. Syndikát má právo přejímati závazky a garancie za úvěry surovinové až do výše garancí členstvem mu daných, má právo zakládati pro účely vývozní a dovozní společnosti a firmami ve spojení za účelem dosažení cílů syndikátních. Provozuje-li syndikát obchody vývozní, jest povinen usnésti se o tom, jakým způsobem budou společné objednávky získávány, rozdělovány, dále jakým způsobem budou tyto objednávky sčítovány jednotlivým členským firmám a jakým způsobem budou mezi ně vyúčtovány zisk a společná vydání. Syndikát může se obmeziti na povšechnou kontrolu vývozu a dovozu. Syndikáty vydávají povolení vývozní a dovozní na místě československé komise pro dovoz a vývoz. Povolení musí však býti předloženo nejdéle do 24 hodin Kontrolnímu úřadu pro mezinárodní obchod, který má právo povolení udělené prohlásiti za neplatné. Právo dávat povolení vývozní a dovozní může býti vázáno podmínkami, které budou potřebny za účelem ochrany veřejných zájmů československé republiky a finančních zájmů státu. Jde-li o obory obchodní nebo průmyslové, jichž odyt zahraniční by mohl přispěti podstatnou měrou k získání cizozemských prostředků platebních, může býti syndikátu udělen monopol vývozní za garancí, které níže budou vyznačeny.

§ 4.

Syndikát je oprávněn žádati od svých příslušníků garanční prohlášení postačující k úhradě